255

hunc ſaluare cupiebat dicẽſ. Tu mecũ ſemꝑ fuiſti. uł q̃ſi iudeꝰ in
lege. uł q̃ſi iuſtuſ in cõmunione. ⁊ eſ. ſi deſinaſ inuidere. Et om̃a me
a tua ſt. uł iudeuſ ſacram̃ta poſſidenſ ueteriſ teſtam̃ti. uł bapti
Lxvii. zatuſ ⁊ noui. Nemo ſeruuſ poť duob; dominiſ ſeruire. ñ qꝛ
duo. ſ; qꝛ unꝰ ẽ dñſ. Na ⁊ ſi ſt q mammone ſeruiunt. tam̃ ñ ille
nouit aliq̃ iura dominatuſ. ſ; ipſi ſibi iugũ ſeruitutiſ imponunt.
Neq; enĩ iuſta poteſtaſ. ſ; iniuſta ẽ ſeruituſ. mammona.

De uillico iniq̃tatiſ ⁊ de faciendiſ amiciſ de iniq̃.

Et ideo ait. Facite uob amicoſ de iniq̃ mamona.
ut largiendo paupib; angłoꝝ nob cetoruq; ſcoꝝ
gr̃am cparem. Hec rephendit uillic. in q̃ di-
ſcim ñ ipſi ee dni. ſ; poti alienarũ uillici facultatũ. ⁊ ido li-
cet peccauerit. tam̃ qꝛ ẽ in poſterũ ex indulgentia dni q̃ſi-
uit auxilia. p̃dicat̃. Pulchre aũ iniquũ mamonã dix. qꝛ
uariiſ diuitiarũ illecebriſ nr̃oſ auaricia tẽptabat affect.
ut uellem ſeruire diuitiiſ. Vn ait. ſi in alieno fideleſ ñ
fuiſtiſ. qđ urm̃ ẽ q̃ſ dabit uob. Aliene a nob diuitię ẽ. qꝛ
pt natam ẽ. neq; nob cũ naſcunt. neq; nob cũ tranſeunt.
xp̃c aũ nr̃ ẽ. qꝛ uita ẽ. Deniq; in ſua ꝓꝓia uenit. ⁊ ſui eũ
ñ receper. Ergo nemo dabit qđ urm̃ ẽ. qꝛ urm̃ ñ cre-
didiſtiſ. urm̃ ñ recepiſtiſ. Argui ḡ uident iudei. ⁊ frau-
diſ ⁊ auaricię. ⁊ ido q̇ in facultatib; fideleſ ñ fuer. q̃ſ cũ
alienaſ ſcirent. cmunẽ enĩ ad uſũ. fruct terrarũ a dño đo
dat ẽ omib; utiq; debuer participare paupib. nec xp̃m ac
cipere meruer. quẽ zacheꝰ ut acq̇reret. dimidiã partẽ bonoꝝ
ſuoꝝ. optulit. Ergo ñ ſeruiam alieniſ. qui nullũ dnm debem
ſcire ñ xp̃m. Unꝰ enĩ đs pat ex q̃ om̃a ⁊ noſ in ipſo. ⁊ unꝰ dñſ
ihc p quẽ om̃a. Qđ ḡ. Pat dñſ. aut fili. đs ñ ẽ. S; pat dñſ. qꝛ ũbo
dni celi firmati. ⁊ filiꝰ đs. q̃ ẽ ſuꝑ omſ đs benedictuſ in ſcła.
Quom ḡ nemo poť duob; dnſ ſeruire. Un enĩ dñſ. qꝛ unuſ

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. p.%20255 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/en/sbe/0166/p.%20255)